

Secció Civil. Jutjat de Primera Instància i Inst

Procediment ordinari (Dret a l'honor - art. 249

Matèria: Judici ordinari drets honorífics i tutela drets fonamentals

Part demandant/executant: [REDACTED]
Procurador/a: [REDACTED]
Advocada: MARIA LOURDES GALVÉ GARRIDO

Part demandada/executada: EOS SPAIN, S.L.
Procurador/a: [REDACTED]
Advocada:

SENTÈNCIA NÚM. [REDACTED]/2024

Jutgessa: [REDACTED]

Vic, 4 de març de 2024

He vist aquestes actuacions de judici ordinari promogudes per la procuradora dels tribunals [REDACTED], en representació de [REDACTED], assistida en qualitat de lletrada per LOURDES GALVÉ GARRIDO, contra EOS SPAIN, SL, en què també ha estat part el MINISTERI FISCAL.

Fets

Primer. El procurador dels tribunals demandant, en la representació que va acreditar, va formular davant aquest Jutjat una demanda de judici ordinari contra els demandats esmentats, en què al·legava, en suport de les seves pretensions, els fets i els fonaments de dret que va considerar d'aplicació al cas, i va acabar sol·licitant que es dictés sentència per la qual es declari que

la part demandada ha comès una intromissió il·legítima en el dret a l'honor del demandant per incloure i mantenir les seves dades registrades en el fitxer de morosos ASNEF-EQUIFAX, i que es requereixi la part demandada a atenuar-se a aquesta declaració, a cancel·lar la inscripció esmentada i a indemnitzar l'actora en la quantitat de 14.000 € en concepte de dany moral fins a la presentació de la demanda, i, en cas que en la data de la presentació de la demanda segueixi inscrita en el fitxer, a pagar 30 € addicionals diaris des de la presentació fins al cessament efectiu de la inscripció, més els interessos legals i les costes.

Segon. Admesa a tràmit la demanda, es va traslladar a la part demandada perquè comparegués i contestés a la demanda en el termini de vint dies, cosa que no va fer, per la qual cosa es va declarar en rebel·lia per diligència d'ordenació de 20.07.2023. Així mateix, es va citar el Ministeri Fiscal, que va exposar el que va estimar d'aplicació al cas.

Tercer. Convocades les parts a la preceptiva audiència al judici que assenyala la llei, en arribar el dia assenyalat només va comparèixer l'actora, que va proposar com a prova exclusivament la documental ja aportada com a reproduïda.

Per aquest motiu, i en aplicació del que preveu l'article 429.8 de la LEC, les actuacions van quedar concluses.

Fonaments de dret

Primer. De l'acció exercitada en la demanda. La part actora exercita en la seva demanda una acció per vulneració del dret a l'honor, en vista del que es preceptua en l'article 18 de la CE i a l'empara també dels articles 7 i següents de la LO 1/1982, de 26 de març, de protecció de l'honor, la intimitat i la pròpia imatge i de les previsions que conté la legislació de protecció de dades de caràcter personal. Més concretament, indica que

l'entitat demanda va decidir incloure les dades personals de l'actora en un fitxer de morosos sense que es complissin tots els requisits exigits en la normativa per poder efectuar aquesta classe d'inscripció.

Segon. Examen dels requisits de l'acció en el cas concret. En aquesta classe de litigis convé partir del que preveu l'article 38.1 del Reial decret 1720/2007 de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999 de protecció de dades de caràcter personal, que diu literalment:

"Només és possible incloure en aquests fitxers dades de caràcter personal que siguin determinants per enjudiciar la solvència econòmica de l'afectat, sempre que hi concorrin els requisits següents:

- a) *Existència prèvia d'un deute cert, vençut, exigible, que ha resultat impagat i respecte del qual no s'ha interposat una reclamació judicial, arbitral o administrativa o, si es tracta de serveis financers, no s'ha plantejat una reclamació en els termes previstos en el Reglament dels comissionats per a la defensa del client de serveis financers, aprovat pel Reial decret 303/2004, de 20 de febrer.*
- b) *Que no han transcorregut sis anys des de la data en què es va haver de pagar el deute o del venciment de l'obligació o del termini concret si aquell és de venciment periòdic.*
- c) *Requeriment previ de pagament a qui correspongui el compliment de l'obligació."*

S'hi ha d'afegir l'article 39 del Reglament esmentat, ja que disposa que *"El creditor ha d'informar el deutor, en el moment en què se subscriu el contracte i, en tot cas, en el moment d'efectuar el requeriment a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article anterior, que en cas que no es produeixi el pagament en el terme previst per fer-ho i es compleixin els requisits previstos en l'article esmentat, les dades relatives a l'impagament es poden comunicar a fitxers relatius al compliment o incompliment d'obligacions dineràries".*

Per tant, el que s'ha de fer és verificar si en el cas objecte de les actuacions es van complir o no els requisits que s'acaben d'esmentar, atès que la inclusió de l'actor en el fitxer de morosos no és un fet controvertit en aquest plet. I, efectivament, es compleixen els requisits exigits. De tota la prova efectuada es desprèn que la demandada no ha complert el requisit que consti efectuat el requeriment previ a l'ingrés en l'arxivament de morosos. Sí que s'ha aportat com a document número 6 de la demanda avisos d'inclusió, però en cap moment s'aporta la seva recepció per part de l'actora.

L'Audiència Provincial de Barcelona no considera complert aquest requisit perquè el que s'acredita és un enviament massiu de notificacions a la deutora però no s'acredita que el destinatari ho hagi rebut.

Atès que s'ha demostrat que s'ha conculcat un dels requisits necessaris per dur a terme la inclusió de l'actor en un fitxer de morosos, la demanda ha de ser estimada íntegrament.

Tercer. Quantificació de la indemnització. L'actora sol·licita la suma de 14.000 euros en concepte de dany moral genèric, així com 30 euros diaris addicionals des de la presentació de la demanda fins al cessament efectiu de la inscripció.

No queda acreditat cap dany material o patrimonial, per la qual cosa l'objecte d'indemnització es limita al dany moral. Estimada la vulneració al dret a l'honor, conforme a l'article 9.3 de la LO 1/1982, és procedent fixar una indemnització per dany moral: *"la indemnització s'ha d'estendre al dany moral que s'ha de valorar tenint en compte les circumstàncies del cas i la gravetat de la lesió produïda efectivament, per a la qual cosa s'ha de tenir en compte, si és el cas, la difusió o audiència del mitjà a través del qual s'hagi produït"*.

La llei no concreta les circumstàncies que han de ser ateses, però el fet mateix de la inclusió en un registre de morosos sense que hi hagi veracitat (en els termes exposats), constitueix per se, diu la STS de 24 d'abril de 2009, una intromissió il·legítima en el dret a l'honor *"...atès que és una imputació, la de ser morós, que lesiona la dignitat de la persona i menyscaba la seva fama i atenta la seva pròpia estimació..."*, intromissió que en si mateixa ja confereix el dret de

reparació. Sobre la base de la doctrina exposada, no és per tant necessari acreditar el dany com a tal ja que aquest es produeix pel sol fet de la intromissió. Sobre això cal reproduir la STS 6 de novembre de 2018: *La Sentència 261/2017, de 26 d'abril, fa una síntesi de la doctrina rellevant sobre la matèria, d'interès per al recurs, sostinguda per la sala. (i) L'article 9.3 de la Llei orgànica 1/1982, en la seva redacció anterior a la reforma operada per la Llei orgànica 5/2010, que va entrar en vigor a partir del 23 de desembre de 2010 i que és l'aplicable atesa la data dels fets, disposa que "L'existència de perjudici s'ha de presumir sempre que s'acrediti la intromissió il·legítima. La indemnització s'ha d'estendre al dany moral que s'ha de valorar tenint en compte les circumstàncies del cas i la gravetat de la lesió produïda efectivament, per a la qual cosa s'ha de tenir en compte, si és el cas, la difusió o audiència del mitjà a través del qual s'hagi produït. També s'ha de valorar el benefici que hagi obtingut el causant de la lesió com a conseqüència d'aquesta". Aquesta sala ha declarat en la STS de 5 de juny de 2014, rec. núm. 3303/2012, que, atesa la presumpció iuris et de iure, això és, no susceptible de prova en contra, d'existència de perjudici indemnitzable, el fet que la valoració del dany moral no es pugui obtenir d'una prova objectiva no excusa ni impossibilita legalment els tribunals per fixar la seva quantificació, "per a la qual cosa s'ha de tenir en compte i ponderar les circumstàncies concurrents en cada cas (sentències d'aquesta sala núm. 964/2000, de 19 d'octubre, i núm. 12/2014, de 22 de gener)". Es tracta, per tant, "d'una valoració estimativa, que en el cas de danys morals derivats de la vulneració d'un dret fonamental de l'article 18.1 de la Constitució, ha d'atendre els paràmetres previstos en l'article 9.3 de la Llei orgànica 1/1982, d'acord amb la incidència que en cada cas tinguin les circumstàncies rellevants per a l'aplicació d'aquests paràmetres, utilitzant criteris d'arbitri prudent".*

(ii) També ha afirmat la sala que no són admissibles les indemnitzacions de caràcter merament simbòlic.

Com declara la sentència d'aquesta Sala núm. 386/2011, de 12 de desembre, "segons la jurisprudència d'aquesta sala (SSTS de 18 de novembre de 2002 i 28 d'abril de 2003) no és admissible que es fixin indemnitzacions de caràcter simbòlic, ja que en tractar-se de drets protegits per la CE com a drets reals i efectius, amb la indemnització sol·licitada es converteix la garantia jurisdiccional

en un acte merament ritual o simbòlic incompatible amb el contingut dels articles 9.1, 1.1. i 53.2 CE i l'exigència correlativa d'una reparació d'acord amb el relleu dels valors i interessos en joc (STC 186/2001, FJ 8)" (STS 4 de desembre de 2014, rec. núm. 810/2013).

(iii) La inclusió de les dades d'una persona en un registre de morosos sense complir-se els requisits establerts per la LORD, seria indemnitzable en primer lloc l'afectació a la dignitat en el seu aspecte intern o subjectiu, i en l'extern o objectiu relatiu a la consideració de les altres persones.

Per valorar aquest segon aspecte la Sentència núm. 81/2015, de 18 de febrer, afirma que s'ha de prendre en consideració la divulgació que ha tingut aquesta dada, ja que no és el mateix que només n'hagin tingut coneixement els empleats de l'empresa creditora i els de les empreses responsables dels registres de morosos que manegen els fitxers corresponents al fet que la dada hagi estat comunicat a un número major o menor d'associats al sistema que hagin consultat els registres de morosos.

També seria indemnitzable el trencament i l'angoixa produïda per les gestions més o menys complicades que hagi hagut de fer l'afectet per aconseguir la rectificació o cancel·lació de les dades incorrectament tractades.

4. La Sentència 512/2017, de 21 de setembre, declara que una indemnització simbòlica, en funció de les circumstàncies que hi concorren, té un efecte dissuasiu invers.

"No dissuadeix de persistir en les seves pràctiques il·lícites a les empreses que inclouen indegudament dades personals dels seus clients en registres de morosos, però sí dissuadeix d'entaular una demanda als afectats que veuen vulnerat el seu dret a l'honor atès que, molt probablement, la indemnització no només no els compensarà el dany moral sofert sinó que és possible que no assoleixi ni tan sols cobrir les despeses processals si l'estimació de la seva demanda no és completa."

5. (...)

6. Sí es posa en relació el quantum a indemnitzar amb la transcendència escassa, pel fet de ser petit el deute, tenim declarat (Sentència 81/2015, de 18 de febrer) que no es pot acceptar l'argument que la inclusió de dades sobre un

deute de petita entitat en un registre de morosos no suposa una intrmissió il·legítima en el dret a l'honor d'una transcendència considerable (i per tant no pot donar lloc més que a una petita indemnització) perquè clarament mostra que no respon a un problema de solvència sinó a una actuació incorrecta del creditor.

Per tant, l'escassa quantia del deute no disminueix la importància del dany moral que li va causar a la demandant la inclusió en els registres de morosos.

7. Tampoc no s'ha de tenir en compte que no consti que la inclusió esmentada hagi impedit a la recurrent accedir a crèdits o serveis.

Precisament la informació sobre incompliment d'obligacions dineràries que s'inclou en aquests registres va destinada justament a les empreses associades a aquests fitxers, que no només els comuniquen les dades dels seus clients morosos, sinó que també les consulten quan algú sol·licita els seus serveis per evitar contractar i concedir crèdit a qui no compleix les seves obligacions dineràries.

Tercer. Descartada la fixació d'indemnitzacions simbòliques o que es relacioni el quantum amb l'escassa transcendència del deute, pel fet de ser petit, això no impedeix que la indemnització hagi de ser, forçosament, elevada.

Com hem exposat s'ha de tenir en compte i ponderar les circumstàncies concurrents en cada cas, utilitzant criteris d'arbitri prudent".

Entenc que l'actora dona poques dades -ni tan sols es coneix l'edat o la dedicació professional- per poder fixar la indemnització. No consta que s'hagi denegat cap crèdit per la inclusió en els registres. És cert que la inclusió ha romàs durant llarg temps en el fitxer, però la transcendència no ha estat efectiva. Per tot això, de forma ponderada és procedent fixar la indemnització en la suma de 1.500 euros. Aquesta quantitat, quant a líquida, ha de produir l'interès que estableix l'article 576 de la LEC.

A més del pronunciament declaratiu sobre la vulneració del dret a l'honor, és procedent condemnar la demandada a fer tots els actes necessaris per excloure l'actora de qualsevol fitxer de morosos en què es trobi immers l'actor pel deute objecte de litigi.

Sisé. Pel que fa a les costes, tot i haver-se rebaixat la indemnització sol·licitada, és aplicable en el supòsit de les actuacions la doctrina de l'estimació substancial,

atès que l'objecte d'aquest procediment és determinar si va existir o no vulneració del dret a l'honor, qüestió que s'ha resolt en sentit afirmatiu.

Decisió

Estimo substancialment la demanda que ha presentat [REDACTED] en representació de [REDACTED], assistida en qualitat de lletrada per LOURDES GALVÉ GARRIDO; contra EOS SPAIN, SL, amb intervenció del Ministeri Fiscal, i:

a) **DECLARO** que l'entitat demandada, EOS SPAIN, SL, ha vulnerat el dret a l'honor de l'actora per la seva inclusió en els registres de solvència patrimonial.

b) **CONDEMNO** la demandada, EOS SPAIN, SL, a abonar a l'actora la suma de 1.500 € en concepte d'indemnització per dany moral.

c) **CONDEMNO** la demandada a fer tots els actes necessaris per excloure a l'actora de qualsevol fitxer de morosos en què es trobi immersa pel deute objecte d'aquest litigi.

Tot això, amb la condemna expressa a costes per a la demandada.

Contra aquesta resolució es pot interposar un recurs d'apel·lació davant d'aquest Jutjat, que s'ha de presentar en el termini de vint dies des de l'endemà de la seva notificació d'acord amb el que disposen els articles 458 i següents de la Llei d'enjudiciament civil.

Expediu-ne la testimoniança per unir-la a les actuacions.

Així ho mano i ho signo.

La jutgessa

